

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- ✱ Pozdrav z Dobřan ..str. 9
- ✱ **Osobnosti našich farností** Vzpomínám na Jaroslava Goldmannastr. 10
- ✱ **Co se dělo:** Rodiny na horách str. 11
- ✱ Svědectví: Pán to zařídí str. 13
- ✱ **Co se dělo:** S Halíkem u zpovědi str. 14
- ✱ **Pišete nám:** TAMMÍM str. 15
- ✱ **Ze života svatých** Bl. Balbína str. 16
- ✱ **Charismatická konference:** Setkání pro mou duši str. 17
- ✱ **O našem nejstarším písemnictví** Staročeská píseň Doroto, panno čistá str. 18
- ✱ Jít a hledat Eldorádo? Jedině v karnevalové masce! str. 19
- ✱ Postní týden v jarní přírodě Jižních Čech str. 21
- ✱ Zýprava Světýlek a Lvíčat str. 22
- ✱ Na Karlík společně s černošickými vlčatystr. 23

Bůh dává spravedlnost na základě víry v Ježíše Krista

Drazí bratři a sestry!

Církev nás každý rok v postní době vybízí, abychom se podívali na svůj život ve světle evangelního učení. V tomto roce bych vám rád předložil několik úvah, které se týkají závažného tématu spravedlnosti, a za základ si vzal výrok sv. Pavla: *Bůh dává spravedlnost na základě víry v Ježíše Krista* (Řím 3, 21–22).

Na prvním místě bych se chtěl věnovat významu slova „spravedlnost“, které v běžném užívání znamená „dát každému, co mu náleží – dare cuique suum“ podle proslulého výroku Ulpiana, římského právníka z 3. století. Tato známá definice však neupřesňuje, v čem spočívá toto „suum“, které je třeba každému dát. To, co je pro člověka zásadní, nelze zajistit právně. Aby každý mohl žít život v plnosti, potřebuje něco hlubšího, více osobního, co lze získat pouze jako dar. Dalo by se říci, že jde o to, aby člověk žil z té lásky, kterou mu může dát jen sám Bůh, protože je stvořen podle jeho obrazu a podoby. Hmotná dobra jsou samozřejmě užitečná a potřebná. Ostatně sám Ježíš pečoval o nemocné, sytil zástupy, které ho následovaly, a bezpochyby neschvaluje nezáměr, který i dnes posílá na smrt stovky milionů lidí kvůli nedostatku potravin, vody a zdravotní péče. Přesto však distributivní spravedlnost nedává člověku všechno, co mu náleží. Ještě mnohem více než chléb totiž člověk potřebuje Boha. Sv. Augustin k tomu říká, že *„pokud je spravedlnost ctností, která dává každému, co mu náleží... kde je pak spravedlnost u člověka, když opouští pravého Boha“?*

Odkud pochází nespravedlnost?

Evangelista Marek nám předává Ježíšova slova pronesená během tehdejšího sporu o tom, co je čisté a nečisté: *„Člověka nemůže poskvřnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvřňuje... Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky“* (Mk 7, 15.21).

pokračování str. 7

Zprávy z farnosti

- **1. pátek v měsíci – 5. března.** Mše sv. začíná v kapli Povýšení sv. kříže v 18.00 hodin, po ní následuje adorace před Nejsvětější svátostí oltární. Od 17.00 hodin je možné přijmout svátost smíření.
- **Řeckokatolická liturgie na Tetíně – 6. března.** Počínaje měsícem březnem budou na Tetíně v kostele sv. Jana Nepomuckého vždy jednou za měsíc slouženy řeckokatolické bohoslužby. Toto poutní místo sv. Ludmily bude – dle slov papeže Jana Pavla II. – „dýchat oběma plícemi“! K liturgiím východního obřadu jsou zváni nejen naši bratři a sestry řeckokatolíci, ale i ti, kdo chtějí objevovat krásu východní liturgie a chválit Boha nejen „latinským“ ritem. **Termíny bohoslužeb: 11. dubna** - 2. velikonoční neděle, **15. května** - sv. Jana Nepomuckého, **5. června** - svátek Božího těla.
- **Mše sv. „pro děti“ – čtvrtek 11. března.** Zveme rodiče s dětmi k bohoslužbě, která se koná ve čtvrtek 11. března od 18.00 hodin v kapli Povýšení sv. kříže.
- **Skrutinia.** Při dopoledních bohoslužbách 3., 4. a 5. postní neděle se budeme modlit zvláště za naše katechumeny, za jejich skutečné obrácení.
- **Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie – 19. března.** Liturgickou slavnost sv. Josefa budeme slavit v pátek 19. března při bohoslužbě v kostele sv. Jakuba od 18.00 hodin.
- **Postní duchovní obnova.** V sobotu **20. března** se od 13.30 hodin bude na Tetíně konat postní duchovní obnova, konec je plánovaný na 18.00 hodinu. Doprava imobilních bude z Berouna zajištěna auty. Odjezd z farního dvora je ve 13.00 hodin.
- **Slavnost Zvěstování Páně – 25. března.** Poutní mše sv. bude v kostele Zvěstování Páně sloužena ve čtvrtek 25. března od 18.00 hodin. Tento den je též dnem modliteb za úctu k nenarozenému životu!
- **Úklid kostela – 27. března.** Žádáme o pomoc s úklidem a přípravou kostela sv. Jakuba v Berouně na velikonoční svátky. Předvelikonoční úklid kostela se koná v sobotu 27. března od 14.00 hodin. Všem, kdo přiloží ruku k dílu, předem děkujeme.
- **Kající bohoslužby s možností přijetí svátosti smíření.** Kromě obvyklých možností přijetí svátosti smíření (1/2 hodiny před mší sv.) budou před Velikonocemi příležitosti ke slavení svátosti smíření:
- **Beroun:**
 - v pátek 26.3. od 16.00 – 20.00 hodin
 - v sobotu 27.3. od 9.00 – 12.00 hodin
- Kněží budou k dispozici v sakristii kaple Povýšení sv. kříže a na faře.
- **Králův Dvůr**
 - v úterý 30. března od 16.30 – 17.00 hodin
 - a od 17.30 – 18.30 hodin
 - **Loděnice**
 - ve čtvrtek 25.3. od 18.00 – 19.00 hodin
 - v neděli 28.3. od 9.30 – 10.00 hodin
 - **Tetín**
 - v sobotu 20.3. od 15.00 – 16.00 hodin
 - **Svatý Jan pod Skalou**
 - v sobotu 27.3. od 17.30 – 18.00 hodin

- **První svátost smíření dětí.** Již ve Svatém týdnu v úterý **30. března od 14.45 – 16.00** hodin budeme místo výuky náboženství slavit s dětmi, které v závěru školního roku půjdou poprvé ke sv. přijímání, první svátost smíření! Příprava na první svátost smíření probíhá první dva březnové úterky vždy v čase výuky náboženství od 14,30, a to s P. Josefem. (Podruhé budou děti slavit svátost smíření těsně před “Prvním sv. přijímáním”, v úterý 1. června od 14.30 hodin.)
V květnu by měla následovat ještě nejméně tři setkání s P. Josefem jako přímá příprava na “První svaté přijímání”, znovu vždy v čase výuky náboženství v úterý od 14.30 hodin. **Slavnost “Prvního svatého přijímání” proběhne o slavnosti Těla a Krve Páně v neděli 6. června od 9.00 hodin v berounském kostele sv. Jakuba.**
- **Modlitba křížové cesty.** Po celou dobu postní se v kapli Povýšení sv. kříže v **Berouně** budeme každý pátek od **17.30 hodin** modlit „křížovou cestu“. V **Loděnici** se křížovou cestu budeme modlit vždy před nedělní bohoslužbou, tzn. od **9.30 hodin**.
- **Sbírka „Svatopetrský halěr“.** V neděli **21. února** se i v naší farnosti konala sbírka „Svatopetrský halěr“, jejíž výtěžek činil **5.245,- Kč** a byl zaslán na podporu misijních a humanitárních aktivit Svatého stolce. Všem dárcům děkujeme. 14. března proběhne v kostelích sbírka na charitní činnost v arcidiecézi.
- **Sbírka pro postižené zemětřesením na Haiti,** která se konala při nedělních bohoslužbách 24. ledna, ukázala, že utrpení bezmocných nám leží na srdci: jen v berounské farnosti vynesla ten den **22.000 Kč!** (Celkem se v rámci římskokatolických bohoslužeb 24. 1. v republice vybralo 21 441 557,- Kč)
- **Upozornění na změnu času.** Upozorňujeme, že ze soboty **27. března** na **neděli 28. března** dojde ke změně na „letní“ čas. Nezapomeňte si posunout hodiny o hodinu napřed.
- **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 14.3. a 28.3. od 10.00 do 10.30 hodin v přízemí fary v Berouně.
- **Letáček „Nedělní liturgie“.** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete každý týden nové “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na konkrétní neděli, ale i na celý liturgický týden. **Jsou k volnému rozebrání.**
- **Konto – „nový oltář“.** Projekt zhotovení nového oltáře do kostela sv. Jakuba v Berouně je možné finančně podpořit příspěvkem na konto: **019 – 361038389/0800** (u ČS Beroun). Jako variabilní symbol je možné uvést rodné číslo, též je možné ve „zprávě pro příjemce“ uvést název „oltář“.
- **Biblické hodiny:** Ke společným biblickým hodinám se v letošním školním roce scházíme pravidelně **každé úterý od 18.00 – 19.00 hodin na faře v Berouně**
- **Pravidelné návštěvy nemocných:** Naše „staré a nemocné“, kteří se nemohou účastnit bohoslužeb, či se ocitli kvůli nemoci v těžké životní situaci, bychom rádi navštěvovali pravidelně, a to **každou středu od 9.00 – 12.00 hodin.** V případě nutnosti nebo „naléhavého případu“ pak volejte **kdykoli(!)** na naše tel. čísla 724 227 853 (P. Josef Pecinovský) nebo 605 981 000 (P. Cyril Kubánek).
- **Modlitební společenství:** V měsíci březnu se sejdeme ve čtvrtek 18. 3. a hned o týden později 25. 3., jako obvykle ve 20 hodin v budově kaplanky na faře v Berouně. Přijďte, bude živo... ☺

Tým MS

 Ministrantské setkání pro mladší ministranty (chlapci cca od 9 do 14 let) se uskuteční v sobotu **13. března v Hostíně u Vojkovic**. S sebou ministrantské a sportovní oblečení a obuv (do tělocvičny) a příspěvek 120,- Kč (60,- Kč jako příspěvek na oběd, 60,- Kč příspěvek řidiči na benzín). Oběd a svačina zajištěna. Ukončení cca v 16 hodin. Bližší informace: **Alois Vašků**, mobilní telefon 602 129 195 nebo **P. Benedikt Hudema** (benedikthudema@atlas.cz).

 Setkání starších ministrantů: Ve dnech **26. - 27. března** se uskuteční setkání starších ministrantů (kluci od 15 - 25 let) v **Hostíně u Vojkovic**. Zahájení v pátek večer, ukončení v sobotu večer. Duchovní i sportovní program. S sebou sportovní i pracovní oblečení, spacák, karimatku a 150,- Kč jako příspěvek na jídlo. Bližší info poskytuje **Lukáš Klimovič** 728 307 267 nebo **P. Benedikt Hudema** 724 209 774.

 Pochod pro život 2010. Srdečně zveme na letošní **Pochod pro život**, který se uskuteční v **sobotu 20. března 2010** v Praze. Větší část programu bude probíhat v areálu kláštera bratří dominikánů u sv. Jiljí: **9:00 – 11:00 Konference "Pasti umělého oplození"**, přednášející: Mons. Andreas Laun, světící biskup salcburský; P. Vít Zatloukal, Sekce pro mládež ČBK; MUDr. Mário Šmehil, gynekolog; Mgr. Radim Ucháč, HPŽ ČR; **13:00 – 14:00 Mše svatá v kostele sv. Jiljí, 14:15 – 16:00 Pochod pro život 2010.** Účastníci z Berouna a okolí mohou využít společnou dopravu osobními automobily, kterými vyrazíme od fary v Berouně v **8:00 hod. na konferenci a v 12:00 hod. na mši svatou a samotný pochod**. Zájemci, ozvěte se, prosím, P. Cyrilovi (605981000) nebo Ivanu Lebarovi (723712661).

Z vikariátu

 Vikariátní konference. V úterý **16. března** se v Žebráku uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v kostele sv. Vavřince v 9.00 hodin.

 Slavnostní bohoslužba na hradě Karlštejn. V neděli **28. března** se od 14.00 hodin na hradě Karlštejn v kostele Nanebevzetí Panny Marie uskuteční slavnostní bohoslužba u příležitosti výročí založení místní kapituly (27. 3. 1357). Liturgií Květné neděle společně vstoupíme do prožívání „Svatého týdne“. Slavnostní liturgii bude zpěvem doprovázet berounská Svatojakubská schola.

 Kurzy ALFA: Kdy? Probíhají již od **9. února** až do **20. dubna, vždy v ÚTERÝ v 9:30 hodin. Kde?** V prostorách fary v Řevnicích, nám. Krále Jiřího z Poděbrad 20. Spojení: vlakem na trase Beroun - Karlštejn - Praha. Přihlásit se můžete telefonem: pevná linka 257 711 388, mobil 774 625 502; e-mailem: alfa.revnice@seznam.cz poštou na adresu: Jitka Folejtarová, U Kotle 6, 252 29 Lety. Na setkání s vámi a vašimi přáteli se těší tým spolupracovníků kurzu Alfa. **Jitka Folejtarová, ved. kurzu**

Koncerty v kostelích

 A. Dvořák - Stabat Mater, 20. března v 17 hodin. Kostel Narození sv. Jana Křtitele ve Svatém Janě pod Skalou. Berounský pěvecký sbor Slavoš s orchestrem a hostujícími sólisty.

 Pravidelná páteční setkání: Scházíme se každý pátek večer po mši svaté, to je cca v **19.00 hodin**. Přijďte!

- **Setkání mladých.** První pátky v měsíci se naše páteční setkání nekoná na faře v Berouně, nýbrž jezdíme na Svatou Horu u Příbrami. Odjíždíme vlakem vždy v 15:00 z hlavního vlakového nádraží v Berouně. Na Svaté Hoře se účastníme mše svaté, adorace a případně zpovědi. Cílem této akce je snaha o “splnění” mariánského zaslíbení návštěvy mše svaté a svátosti smíření o devíti prvních pátcích a tím získání Božích milostí.
- **JUMP 10:** ML: 25. - 31. 7. 2010; JUMP 10 XL: 2. - 8. 8. 2010. **Podrobnosti k přihlašování na JUMP 10:** Přihlašování na JUMPy 2010 bude probíhat vyplněním přihlašovacího formuláře zde na JUMPím webu, a to **pouze od úterý 16. 3. 2010 od 20,00 hodin do středy 17. 3. 2010 do 20,00 hodin.** Z došlých přihlášek se bude stejně jako v minulých letech losovat.
- **Arcidiecézní setkání mládeže. 20. 3. 2010** se koná Arcidiecézní setkání mládeže, které se uskuteční v Salesiánském centru v Praze - Kobylisích (stanice metra C - Kobylisy). Začíná se v 9 hodin. Na programu jsou zajímavé přednášky, široké sportovní možnosti, tvořivé dílny, duchovní program, mše svatá a koncert nějaké křesťanské rockové skupiny. Cena jako vstupné je 70,- Kč, jídlo je v ceně.

Skauti

- Schůzky **dívčího kmene:**
- SVĚTÝLKA:** *středa* 16.00-18.00 hodin pod vedením Veroniky Rejskové vždy jednou za 14 dní.
- SVĚTLUŠKY:** *pátek* 17.00-19.00 hodin pod vedením Marie Stielové.
- LASIČKY:** *úterý* 16.10-18.10 hodin pod vedením Kristýny Kodrasové a Kláry Švandové
- Schůzky **chlapeckého kmene:**
- LVÍČATA:** *středa* 16.00-18.00 hodin pod vedením Dominiky Kodrasové a Pavla Konráda vždy jednou za 14 dní.
- VLČATA:** *pátek* 17.00-19.00 hodin pod vedením Pavla Schöberle, Jakuba Kodrase a Jana Franty.
- OCELOTI:** *středa* 16.00-18.00 hodin pod vedením Petra Čaply, Lukáše Klimoviče a Jana Marka.
- ROVEŘI & RANGERS:** schůzky se konají každý **sudý týden ve čtvrtek** od 18.00 do 20.00 pod vedením Milana Vaňka a Jirky Hazuky ml.
- 19. 3. porada SRJ od 19.15 hodin v klubovně, v krojích.
- **Výpravy vlčat: 20. 3. 2010** se koná vlčácká výprava. O podrobnostech každé výpravy vás budeme informovat na schůzce týden před, letáčkem či e-mailem. Upozornujeme, že pokud je v sobotu výprava, v pátek před ní není schůzka. Děkujeme. ***Za vůdce vlčat František***
- **Celostředisková výprava** je naplánována na 24. 4. 2010.

KKLUB
BEROUN

- **Letem světem:** Poslední únorovou neděli se skalní příznivci tohoto cyklu obrazně (tedy “fotograficky”) přesunuli do slunného Španělska a Portugalska. Příležitost v klidu si užít promítání měli tentokrát i návštěvníci s dětmi, které si totiž mohly hrát pod

odborným dohledem studentky pedagogiky☺ v příjemném prostoru pod střešou klubovny. **V březnu vás pozveme na opačnou stranu zeměkoule do Karibiku**, konkrétně do **Guadeloupe**, kterým nás provede **Marian Fabian**. Těšíme se na vás **v neděli 14. 3. od 16,30 hod v kaplance v Berouně na faře**. Opět zveme i maminky či tatínky s malými dětmi, o které bude postaráno na půdě kaplanky.

Škola v přírodě. Od pondělí **15. března** do pondělí **22. března** 2010 probíhá školka v přírodě v obci Čestice u Volyně - Jižní Čechy, podhůří Šumavy. V té době je Katolická mateřská škola Beroun uzavřena Blíže v článku na **str. 21**.

Zprávy odjinud

Sobota pro manželky: 20. 3. 2010 se uskuteční tradičně od 9 do 17 hodin v pražském Pastoračním středisku (sv. Vojtěch). Setkání na téma Muž a žena před Bohem společně a každý trochu jinak povedou Mons. Tomáš Holub, ThD. a Mgr. Eva Jelínková.

Cesta 121: Občanské sdružení Cesta 121 vzniklo na podporu starých a nemocných kněží, aby mohli trávit podzim života co nejdéle ve svých farnostech a mezi lidmi, které znají a mají rádi. Zakladatelé se inspirovali známým žalmem: „Pozvedám své oči k horám, odkud mi přijde pomoc.“ Určitě bude užitečný rozhovor s dětmi i mládeží na téma sounáležitosti, spoluodpovědnosti a pomoci. Cesta 121, Londýnská 44, 120 00, Praha 2. Předsednictvo: P. Prokop Siostrzonek OSB, Antonín Randa, Martin Steiner Telefon: 224 250 395, Mobil: 736 500 703, E-mail: info@cesta121.cz.

9. arcidiecézní pouť za kněžská a řeholní povolání. Na sobotu **8. května 2010** se připravuje do baziliky na Svatou Horu u Příbrami 9. arcidiecézní pouť za kněžská a řeholní povolání.

Přednáška z cyklu Ženská spiritualita Přednášku z cyklu Ženská spiritualita: O duchovním přátelství mezi mužem a ženou (Diana d'Ándalo a Jordán Saský 1223-1236), ve středu 24. března 2010 od 18,00 hod., přednáší: Benedicta Hübnerová. Přednáška se uskuteční v budově Katolické teologické fakulty, Thákurova 3, Praha 6, v I. patře, v učebně P1.

Přednášky o Facebooku pro farnosti, sbory a křesťanské organizace **9.3.:** zasedací místnost ČBK, Thákurova 3, **Praha 6 Přednáškami o využití Facebooku ve farnostech a církevních organizacích** reaguje **občanské sdružení KrNet** na papežovu výzvu, aby kněží využívali nová média ve službě Božimu Slovu. Nejsou však určené pouze pro kněze, ale i pro všechny, kteří jim v této službě pomáhají.

Poutní slavnost u sv. Haštala na St. Městě pražském 26.3.2010 Poutní bohoslužba ve 12,15 hod. Všichni srdečně zváni. Kontakt: ŘK farnost Matky Boží před Týnem, Celetná 5, 110 00 Praha 1 tel: 222 318 186, www.tyn.cz.

Pracovní brigáda ve St. Boleslavi 27. 3. 2010 Pomozte i Vy při záchraně areálu basiliky sv. Václava ve St. Boleslavi. Začátek v 9,30 na děkanství. Pracovní oblečení s sebou. Kontakt: Staroboleslavská kapitula, Celetná 5, 110 00 Praha 1, tel: 602 457 200, e-mail: dkc@cmail.cz, www.tyn.cz.

Večer u sv. Havla pondělí 8.3.2010 Zveme vás na Večerní chvály s katechezí a možností svátosti smíření. Druhé pondělí v měsíci v Praze na Starém Městě v kostele sv. Havla. (5 minut od stanice metra "A i B" Můstek) Začátek je v 19 hod, konec kolem 20:30.

- **Slavnostní večer k poctě Petra Ebena** Ve středu **10. března 2010** se bude za účasti prof. Wolfganga Bretschneidera v kostele a klášteře sv. Jiljí v Praze konat slavnostní večer k poctě Petra Ebena. Začne děkovnou bohoslužbou v 18,30 a bude pokračovat debatou od 20,00 hodin na téma staré a nové hudby v současné liturgii.
- **Velikonoční svátky v Altöttingu** 1. 4. 2010 čtvrtek - 5. 4. 2010 pondělí, ...prožívat velikonoce společně s dalšími mladými lidmi z mnoha zemí?...slavit liturgii a přemýšlet nad tajemstvím života? ...mít příležitost se ztišit a najít si čas na modlitbu a na Boha?...modlit se hudbou a zpěvem při liturgii a chválách?...uslyšet impulsy a nechat se nově inspirovat?...oslatvit vzkříšení a na Velikonoční party vyjádřit radost ze života? Pak určitě pojed' s námi strávit Velikonoční svátky v Altöttingu!! Termín: 1.-5. dubna 2010 Určeno (nejen) mladým-minimální věk 15 let Ubytování v tělocvičně (spacák a karimatku s sebou) Cena: 1200,- Kč záloha + 35 euro student/42 euro pracující Další informace na <http://www.emmanuel.cz/velikonoce> Dotazy rádi zodpovíme na adrese altotting@emmanuel.cz Pořádá katolická komunita Emmanuel a Internationale Akademie für Musik und Evangelisation IME.
- **XXI. Katolická charismatická konference - Brno 2010.** Letošní ročník Katolické charismatické konference proběhne v Brně ve dnech **7. - 11. 7. 2010**. Brno: Pavilon F brněnského výstaviště se letos již počtvrté stane na několik dnů útočištěm více než dvou tisícovek věřících, kteří přijedou do jihomoravské metropole, aby vyslechli přednášky i osobní svědectví, a aby se ve společenství s druhými povzbudili na cestě víry i služby. Nedílnou součástí programu bývá "dětská konference", proto konferenci navštěvuje stále více rodin s dětmi. K dění na konferenci patří i kulturní nabídka – divadelní představení, koncerty apod. Katolickou charismatickou konferenci organizuje v České republice od roku 1989 hnutí Katolické charismatické obnovy. Jak uvádějí organizátoři konference na oficiálních stránkách www.konference.cho.cz, účast letos přislíbil také francouzský kněz Jacques Philippe, známý exercitátor i autor několika knih z komunity Blahoslavenství. Další informace se dozvíte na těchto konferenčních stránkách v březnu 2010, kdy bude spuštěno také on-line přihlašování.

Pokračování ze str. 1.

Bůh dává spravedlnost na základě víry v Ježíše Krista

Kromě bezprostředního problému jídla můžeme v reakci farizeů objevit stálé lidské pokušení dávat původu zla vnější příčinu. Při bližším pohledu zjistíme, že mnoho moderních ideologií z tohoto předpokladu vychází: jelikož nespravedlnost přichází zvnějšku, stačí odstranit vnější příčiny, které brání naplnění spravedlnosti. Tento způsob myšlení, jak nás upozorňuje Ježíš, je naivní a krátkozraký. Nespravedlnost, důsledek zla, nemá výlučně vnější příčiny. Její původ je v lidském srdci, kde člověk nalézá základ tajemné účasti na zlu. Žalmista to bolestně rozpoznává: „*Vždyť jsem se narodil s vinou, v hříchu mě počala má matka*“ (Žl 51, 7). Ano, člověk je oslaben hlubokým zraněním, které umenšuje jeho schopnost vejít ve společenství s druhým. Přirozeně je otevřený svobodnému sdílení, ale objevuje v sobě překvapivě mohutnou sílu, která ho svádí, aby se uzavřel do sebe a stavěl se nad druhé a proti nim. Jde o egoismus, důsledek prvotního hříchu. Adam a Eva byli svedeni satanovou lží. Tím, že se zmocnili tajemného ovoce, porušili Boží přikázání. Důvěru v lásku na-hradili podezřívavostí a rivalitou, přijímání a očekávání od druhého s důvěrou za

úzkostnou snahu brát a být soběstačný (srov. Gn 3, 1–6), čímž si způsobili pocit neklidu a nejistoty. Jak se člověk může vymanit z tohoto egoistického tíhnutí a otevřít se lásce?

V moudrosti Izraele najdeme hlubokou souvislost mezi vírou v Boha, který „slabého pozvedá z prachu“ (Žl 113, 7), a spravedlností vůči bližnímu. Slovo *sedâqâh*, které v hebrejštině označuje ctnost spravedlnosti, úžasně vystihuje tento vztah. *Sedâqâh* totiž na jedné straně znamená úplné přijetí vůle Boha Izraele a na druhé straně spravedlnost vůči bližnímu (srov. Ex 20, 12–17), obzvlášť vůči chudáku, cizinci, sirotku a vdově (srov. Dt 10, 18–19). Tyto dva významy jsou mezi sebou propojeny, protože dát chudému znamená pro Izraelitu pouze oplatit to, co pro něj udělal Bůh, který má soucit s bídou svého lidu. Není náhodou, že Zákon byl Mojžíšovi na Sinaji darován po přejití Rudého moře. Poslušnost Zákonu totiž předpokládá víru v Boha, který jako první slyšel křik svého lidu a sestoupil, aby ho vysvobodil z moci Egypta (srov. Ex 3, 8). Bůh je vnímavý ke křiku toho, kdo je v nouzi, ale na oplátku žádá, aby se mu na-slouchalo. Vyžaduje spravedlnost vůči chudému (srov. Sir 4, 4–5.8–9), cizinci (srov. Ex 22, 20), otroku (srov. Dt 15, 12–18). Pro konání spravedlnosti je nezbytné opustit sen o soběstačnosti, o onom hlubokém soustředění na sebe, které plodí nespravedlnost. Jinými slovy, je třeba přijmout exodus hlubší než ten Mojžíšův, je třeba osvobodit srdce, čehož litera Zákona není sama schopna. Existuje tedy pro člověka nějaká naděje na spravedlnost?

Hlásání radostné zvěsti plně odpovídá na lidskou touhu po spravedlnosti. Apoštol sv. Pavel to zdůrazňuje ve svém *Listu Římanům*: „*V nynější době se stalo zřejmým, že Bůh dává spravedlnost nezávisle na Zákonu... na základě víry v Ježíše Krista, a to všem, kdo věří. Rozdílu není. Vždyť všichni jsou hříšníci a nedostává se jim Boží slávy. Z jeho milosti však docházejí ospravedlnění zdarma, protože je vykoupil Kristus Ježíš. Aby Bůh ukázal svou spásnou spravedlnost, ustanovil ho jako smírnou oběť v jeho krvi, která působí skrze víru*“ (Řím 3, 21–25).

Jaká je tedy Kristova spravedlnost? Je to především spravedlnost pocházející z milosti, kde člověk není spasitel a neuzdravuje ani sebe sama, ani druhé. Skutečnost, že obmytí se naplňuje v „krvi“ Kristově, znamená, že člověk není od tíže svých vin osvobozen osobními oběťmi, nýbrž láskyplným gestem Boha, který jde až tak daleko, že zakusí „prokletí“ vyhrazené člověku, aby mu dal „požehnání“ vyhrazené Bohu (srov. Gal 3, 13–14). Dalo by se však hned namítnout: co je to za spravedlnost, jestliže spravedlivý umírá za viníka a viník naopak dostává požehnání, které patří spravedlivému? Že by každý dostal opak toho, co mu náleží? Ve skutečnosti se zde Boží spravedlnost projevuje jako hluboce odlišná od lidské spravedlnosti. Bůh za nás ve svém Synu zaplatil výkupné, cenu skutečně závratnou. Tváří v tvář spravedlnosti

kříže se člověk může bouřit, protože představuje lidskou nesoběstačnost, jeho závislost na někom jiném, aby mohl být plně sám sebou. Obrátit se ke Kristu, věřit evangeliu totiž nakonec znamená, že se člověk musí zřít iluze soběstačnosti a tak objevit a přijmout to, že potřebuje druhé a Boha, potřebuje Boží odpuštění a přátelství.

Tak pochopíme, že víra je naprosto odlišná od něčeho přirozeného, jednoduchého a zřejmého. Je třeba mít pokoru, abychom přijali, že pouze někdo druhý nás může osvobodit od našeho vlastního já a darovat nám na oplátku sebe sama. Toto se zvláštním způsobem uskutečňuje ve svátostech smíření a eucharistie. Díky působení Krista můžeme vejít do „větší“ spravedlnosti, spravedlnosti lásky (srov. Řím 13, 8–10), spravedlnosti toho, kdo se v jakékoli situaci pokládá spíš za dlužníka než za věřitele, protože přijal víc, než v co mohl doufat.

Na základě této zkušenosti je křesťan vybízen, aby se zapojil do utváření spravedlivých společností, kde všichni dostávají to, co je nezbytné k životu podle lidské důstojnosti, a kde je spravedlnost ožívována láskou.

Draží bratři a sestry, postní doba vrcholí velikonočním třídním, během něhož budeme v tomto roce opět slavit Boží spravedlnost, která je plností lásky, daru a spásy. Ať je tato doba pokání pro každého křesťana dobou skutečného obrácení a niterného poznání Kristova tajemství, který přišel naplnit veškerou spravedlnost. Tímto pozdravem všem z celého srdce uděluji své apoštolské požehnání.

BENEDIKT XVI.

Pozdrav z Dobřan

**Pavel Jambor zdraví všechny
ve farnosti**

Pavel Jambor nám asi všem v berounské farnosti schází. Už něco přes rok se léčí v dobřanské léčebně. Při návštěvě z Berouna se zajímal o všechno, co se děje ve farnosti, a všechny zdraví. Zvláště mu ležela na srdci Tříkrálová sbírka. Děkuje všem, kteří na něj vzpomněli návštěvou, zavoláním, zasláním pohledu, či modlitbou. V léčebně v Dobřanech je toho času v pavilonu 13, tel. do pavilonu je 377 813 272. Adresa: *Pavel Jambor, Psychiatrická léčebna, Oddělení č. 13, 334 41 Dobřany.* Stojí o zavolání, o návštěvy a případnou poštu. Doufá ale, a věřím, že i my všichni s ním, že nebude tak dlouho trvat, než se zase objeví v Berouně.

Pavel Jambor typický foto Michael Špilar

Ivan Lebar

Noc kostelů 2010

Letošní Noc kostelů se bude v České republice a Rakousku konat v pátek 28.5.2010. Po úspěšném prvním ročníku, při kterém bylo 29.5.2009 v kostelech, kláštrech a modlitebnách zaznamenáno na 90.000 návštěvnických vstupů, se návštěvníkům otevřou další kostely a modlitebny v České republice.

Brno: Do prvního ročníku Noci kostelů se v loňském roce v České republice zapojilo 34 kostelů a modliteben sedmi křesťanských církví.

Z historie akce

V roce 2005 proběhla první Noc kostelů ve Vídni, během čtyř let se spontánně rozšířila do celého Rakouska. V roce 2009 Noc kostelů "překročila hranice" a zapojily se do ní kostely a modlitebny v Plzeňském, Jihomoravském a Středočeském kraji a v Kraji Vysočina.

Noc kostelů 2010

V letošním roce bude program Noci kostelů připraven pro návštěvníky kostelů, klášterů a modliteben v Hlavním městě Praha, Jihomoravském kraji, Kraji Vysočina, Libereckém kraji, Plzeňském kraji, Středočeském kraji a Ústeckém kraji.

Noc kostelů se koná v jednotlivých diecézích pod záštitou místního biskupa: v brněnské diecézi pod záštitou Mons. Vojtěcha Cikrleho, biskupa brněnského, v olomoucké arcidiecézi pod záštitou Mons. Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého a metropolity moravského, v pražské arcidiecézi pod záštitou kardinála Miloslava Vlká, arcibiskupa pražského a primase českého, v litoměřické diecézi pod záštitou Mons. Jana Baxanta, biskupa litoměřického, a v plzeňské diecézi pod záštitou Mons. Františka Radkovského, biskupa plzeňského.

Program Noci kostelů

Jednotlivé farnosti, sbory, církevní obce a řády přivítají v otevřených kostelech návštěvníky bohatým programem včetně komentovaných prohlídek, koncertů, workshopů nebo divadelních představení. Zpřístupněny budou rovněž některé veřejnosti běžně nepřístupné části kostelů jako např. varhanní kůry, sakristie, věže, krypty nebo klášterní zahrady.

Pro návštěvníky bude vytvořen průvodce s programem jednotlivých kostelů, k dispozici budou také další informační materiály.

Informace o Noci kostelů mohou návštěvníci sledovat na webových stránkách www.nockostelu.cz.

Projekt je spolufinancován Evropským fondem pro regionální rozvoj a Jihomoravským krajem prostřednictvím ROP JV.

převzato z netu ČBK

Osobnosti našich farností

Vzpomínám na Jaroslava Goldmanna

Asi tak den dva před 13. březnem v roce 1995 jsem potkala v Slapské ulici v Berouně tam někde pod oblouky zvanými prampouchy Jaroslava Goldmanna. Nesla jsem kytici zabalenou v hedvábném papíru a Atom, jak se mu říkalo skautskou přezdívkou, na mě se svým širokým úsměvem na tváři už z dálky volal: „Tady bude mít někdo svátek a dostane velkou kytku!“ „To je pro maminku, na hřbitov, bude Růženy...“ odpověděla jsem mu. Zvážněl, podle směru šel právě určitě ke své staříčké stříbrovlasé mamince, která bydlela na Parkáně. Prohodili jsme spolu pár vět, začínalo hezké jaro, svítilo sluníčko, pofukoval jarní větřík a sliboval probouzení přírody a výlety do krajiny; Atom se už těšil, jak vezme stojan, paletu a štětec. Uvědomila jsem si, jak ho vždycky ráda potkávám, jak z něj vyzařuje optimismus, jak umí žertovat, jaký je to kumštýř... Zнала jsem ho od dětství z kostela. Tehdy to byl pro mě ještě „pan Goldmann, tatínek Simony“, ale v roce 1968 se proměnil v „bratra skauta“ a časem se vynořila i ta jeho přezdívka, takže se stal „bratrem Atomem“. Měla jsem z toho letného setkání radost. Ten den jsem ho viděla naposled. Pár dní na to někdo přinesl zprávu, že už není mezi námi.

Pohřeb Jaroslava Goldmanna začínal v kostele Zvěstování Páně, protože kostel sv. Jakuba byl delší dobu zavřený; malovalo se tam. Přišli jsme s kolegy rovnou ze školy, ale dovnitř jsme se už nedostali, tolik tam bylo lidí. Jaroslav byl člověk známý ve skautu, v kostele, v kruzích výtvarníků, mezi trampy, prostě měl všude hodně přátel, patřil mezi známé berounské osobnosti. (Kdysi dokonce hrál divadlo v ochotnickém souboru na Plzeňce.) Tak jsme stáli venku, svítilo sluníčko, pofukoval zase ten jarní větřík, všechno bylo jako dřív, jenom Jaroslava už nepotkáme... Vzpomínala jsem na naše dávné skautské tábory v Nezabudicích a na Javornici, protože se za námi, za našimi vedoucími a hlavně za svými dcerami přijel podívat, třeba na táborový oheň, a většinou zůstal alespoň do druhého dne.

Autoportrét kresba J. Goldmann

U ohně rozhodně nikdy nezkazil zábavu – dodnes slyším jeho výrazný hlas. Jednak se upřímně bavil při našich scénkách a výstupech, jednak sám uměl leccos předvést. Za doprovodu kytary imitoval zpěv jiných národů nebo třeba také operních pěvců a pěvkyní. Zpívat uměl velmi dobře; vzpomínám si na jeho působení v kostele. Někdy ministroval, jindy zpíval na kůru. (Také namaloval pro kostel zimní Beroun a Getsemanskou zahradu, obrazy, které se dávají na oltář sv. Anny na Vánoce a na Velikonoce.) Moje vzpomínka se váže k šedesátým létům – když se každoročně o Velikonocích zpívaly pašije, rozeznávala jsem nezaměnitelné hlasy – svého strýčka Václava Pobudu, Jaroslava Goldmanna a Miloše Palkosku. Slyším dodnes, jak se jejich zpěv nesl shora z kůru celým kostelem, tehdy pochopitelně bez mikrofonu.

Taky vidím Jaroslava stát u malířského stojanu a štětcem v natažené ruce odměřovat vzdálenosti v krajině... Vidím ho v nádherném údolí potoka Javornice, v Berouně na náměstí nebo ve starých uličkách, které dnes už třeba ani neexistují nebo změnilly svou tvář. Hrdlořezy, Kolářská, Zámečnická... Potkávali jsme ho i na březích Berounky, k jeho oblíbeným místům

Jaroušek foto av

patřila cesta pod Tetínem k Srbsku. Jednou jsem ho mohla pozorovat, jak uprostřed louky u Berounky na Ptáku maluje altán tyčící se vysoko na skále u zámečku. Byl horký letní den, šla jsem se koupat k řece a na chvíli jsem se zastavila. Vysoko nad námi plula oblaka vzduť jak bílé plachty, Jaroslav v krat'asech a sandálech měl na stojanu čtvrtku a na ní první tahy štětcem. Jak jsme se tak bavili, akvarel rychle přibýval a já jsem tiše žasla, jak lehce maluje, jak z té bílé čtvrtky před mýma očima vystupují topoly, skalní ostroh se zelenou kopulí altánu a letní louka...

V devadesátých letech učil výtvarnou výchovu na berounském gymnáziu. Když studenti soustředěně pracovali, nezahálel a bavil se tím, že sám také kreslil – jejich portréty. Jednu takovou kresbu má schovanou moje neter Veronika. Je obdivuhodné, jak dokázal věrně vystihnout podobu několika rychlými tahy tužkou.

Akvarely, grafické listy, vánoční přání a novoročenky, exlibris. Drobná grafika. Motivy ze starého Berouna, kostely a kaple v okolí, Vráž, kde léta bydlel, krajiny jeho srdce. Obrazy s nezaměnitelným malířským rukopisem – Goldmann se pozná na první pohled! Tak máme Jaroslava poschovávaného – zarámovaného, zapaspartovaného, v zásuvkách na památku.

Taky na fotkách a ve vzpomínkách. Ale hlavně ho máme schovaného v srdcích. Zanechal nám tam výraznou stopu.

Lidmila Fričová

Co se dělo: Rodiny na horách

Poslední týden v lednu se šest rodin z berounské farnosti vydalo na hory. Výpravu zorganizovalo tak jako loni společenství maminek. Cílem bylo rekreační středisko královehradecké diecéze Vesmír v Jedlové u Deštného v Orlických horách. Z Berouna a blízkého okolí (Tetín, Lounín, Otročiněves) se vypravilo celkem šest maminek, čtyři tatínci a dvanáct dětí, všichni natěšení na čtyři dny dovolené na horách. Hned po příjezdu se nás ujali „týmáci“ v čele s Janičkou. Páter Tomáš Hoffman, který má středisko na starosti po duchovní stránce, se neukázal. Jak jsme se později dozvěděli, namohl si záda při lyžování. Holt nelehká je služba na Vesmíru.

Režim, který nás čekal, trochu připomínal vojenský. ☺ Přesný, a přesto pohodový. Ráno v 7:30 zpívány budíček (pro děti spíš roztačení v kytarovém rytmu), potom společná snídaně, ozvláštěná společným pokřikem, modlitbou a přáním k jídlu, a slovo na den. To se v přítomnosti dětí často změnilo v radostné poskakování, tančení a

skotačení. Ve 12 hodin společný oběd, v 17 hodin mše svatá a nakonec v 18 hodin večere. Po večeri večerníček pro děti, tentokrát Pohádky o mašinkách. Rodiče, kterým se podařilo uložit děti, aniž by přitom sami usnuli, se poté scházeli ve společenské místnosti, kde se postupně měnili v karbaníky, sabotéry, amatérské přírodovědce či zanícené diskutéry. V podvečer, kdy se přidal i páter Tomáš, jsme se dozvěděli mnoho zajímavého, od recyklace plastů přes pozadí duchovní služby v armádě až po vtipy občas jadrné. Moc často se nepotká kněz, který sype jednu hlášku za druhou a prokládá to zvoláním: tyvogo!

Počasí nám přálo. Azurově modrá obloha, dostatek sněhu a pohádkově ojíněné stromy. Co lepšího si přát. Pouze ta zima, celý týden bylo mezi -10 a -15°C, ale sluníčko nám každý den přálo. Až si některé dětičky odvezly zánět spojivek. Někteří nadšenci se snažili naučit své ratolesti jízdě na lyžích, jiní se spokojili „jen se saněmi“. Na nejbližší sánkařský svah a sjezdovku to bylo okolo polorozbořeného a znovu opravovaného kostela sv. Matouše coby kamenem dohodil a zbytek dojel na ski. Děti i tatínci se jaksepatří vyřádili. V nahmuté hromadě sněhu vedle ubytovny jsme vyhrabali štoly, kterými děti a někteří tatínci prolézali. Maminky foukaly boule a naražené hlavy, utíraly nudle u nosů a kvitovaly, že nemusí vařit. Jeden nadšenec se zkoušel naučit jízdu na snowboardu. Jako zpestření jsme všichni přivítali závody psích spřežení „Šediváčkův long“. Kolem osmdesáti psích spřežení spolu soutěžilo v závodě dlouhém 220 km. Závod startoval dole na sjezdovce pod střediskem Vesmír a všechna spřežení projížděla kolem kostela sv. Matouše. Ten, kdo měl ve spřežení deset psů, si jel nahoru proti sjezdovce jako „pán“, zatímco s pěti psy se řádně „zapotili“. Při odjezdu z Vesmíru se zapotili taktéž

Dřív „běhaliště“, teď „chlapecká půda“ Co vy tam?

někteří řidiči - někdo si poprvé vyzkoušel jízdu s řetězy, jiný to zkoušel bez nich, zato s vyšší hladinou adrenalinu v krvi. Čtyři dny utekly jako voda, odvezli jsme si spoustu zážitků, a jak jsme doma zjistili, i nějaké zmutované formy bacilů a virů. Tatínci vyrazili do práce, maminky s ratolestmi ulehly do postelí a trumfovaly se sms, popisujícími příznaky oněch zákeřných chorob. Leč přežili jsme a příští rok jedeme určitě zas!

Pavla Tejklová

Vesmírné zprávy: *Za další berounské rodiny, které se bohužel už musí řídit termínem jarních prázdnin, a tak jely na Vesmír jindy, můžeme potvrdit a nadšeně se přidáváme k opěvování tohoto "nejkrásnějšího" místa pro trávení volných dní. Beroun se na Vesmíru stal pojmem, však už tam taky jezdíme bezmála deset let. Otec Tomáš pozdravuje berounské myši (Frantík vysvětlí) i Slovo na den v krbovce o jarních prázdninách na Vesmíru*

foto av berounské bratry evangelíky (metr ztracený v zápalu her jsme našli minulý týden na sněhu ...Plhákovi pochopí☺). Je zde opravdu milo, až rodinně. Ani Vesmíru se nevyhnulo sledování olympiády a všichni jsme od 4 hodin od rána (jindy nebyl čas) jásal nad bruslařskými medailemi a zklamaně mručeli nad prohraným hokejem. V jednu chvíli se o "nás" dokonce mluvilo ve Vancouveru - to když začal cukat signál a reportéři ujišťovali, že ve studiu nic, za to může satelit z vesmíru☺. Nebyla to pravda, Vesmír to nebyl☺. Zato však uspořádal vesmírnou verzi olympiády, a to díky nadšeným rodinám z Jižních Čech, které sestavily jako každoročně program, díky nadšeným teenagerům, kteří ze sněhu vytesali dokonalého maskota z kvádrů - logo OH, díky sestřičce novice na praxi, která nesla vlajku a vedla tak vesmírný olympijský tým při zahájení pravidelné vesmírné olympiády... Vesmírné hory jsou zkrátka vždy skvělé díky úžasnému společenství, které se tam nejen v tomto termínu pravidelně setkává, díky zdejšímu týmu, díky manželům Hoffmanovým, kteří sem o jarních prázdninách jezdí za bratrem knězem a při té příležitosti se vždy ujmou kuchyně... a díky P. Tomášovi, který nás všechny vždy podpořil a pro každého našel chvíli, dobré slovo a dokonce čas zahrát si karty i při svém nekončícím vesmírném programu. Při odjezdu a loučení se rojily vtipy ohledně volby nového královéhradeckého biskupa. Co kdyby to prý byl otec Tomáš... A co kdyby se pak stal papežem. Ale to prý by si pohoršil. Jako papež by byl ustanoven jen nad celou zemí, kteřto tady je

foto av

Vesmírná olympiáda 2010 a olympijský oheň *foto av*

ustanoven nad celým Vesmírem. Doufáme, že nám ho tu Pán ještě nějakou chvíli ve zdraví zachová... P. Tomáše, Vesmír i Vesmířany. -iva-

Svědectví: Pán to zařídí

Vzpomněla jsem si nedávno, jak se psalo ve Zpravodaji o černých botách, které “přišly z nebe” ten den, co na ně dotyčná jen pomyslela... Že člověk fakt občas kouká. Já jsem jela večer z Prahy, auto jsem měla na sídlišti. Byl mráz, pozdě večer, nikde nikdo. Rozjela jsem se a najednou jsem zjistila, že mám píchlé kolo. Polil mě dost nepříjemný pocit. Domů daleko, interval mezi píchnutím jednotlivých pneumatik mám celkem dlouhý, takže do příště vždycky zapomenu, jak se to dělá. Tak jsem zastavila před křižovatkou u nějakých zaparkovaných aut, abych nepřekážela. Vůbec jsem si nedala ani chvíli na rozmyšlenou a volala jsem manžela, jestli by přijel autem mamky, která akorát z našeho domova odjela domů. Když jsem to pracně zařídila, přišoural se v pantoflích a lehké bundičce nějaký mladík do toho auta, před kterým jsem zaparkovala. Tak jsem se zeptala, jestli mám uhnout, jestli bude vyjíždět. Usmál se, že ne, že jen nese věci do auta. Osmělila jsem se zeptat, jestli by neuměl vyměnit píchlé kolo. A představ si, on to byl přímo automechanik, takže si poradil i bez půlky náradí, které mi v autě chybělo! Tak jsem žhavila zase telefony a všechny přesuny manžela a babičky zrušila. Byl velmi milý a ochotný. Když jsem pak tichým, temným sídlišťem odjížděla domů, přemýšlela jsem, jak to Pán Bůh umí všechno úžasně zařídit, a to jsem ho ani nestihla o pomoc poprosit. IZ

Co se dělo: S Halíkem u zpovědi

V centru hlavního města Prahy je celodenní zpovědní pohotovost. Zhřešíme, to jest otočíme se zády k Bohu, často, když kráčíme velkoměstem. A tak honem potřebujeme “ošetření”. Něco na způsob předrevoluční účasti na prvomájové manifestaci na Letné, kde při čekání u stánku na párek s “plzní” a krabičkou tvrdých Spart jsme si vyvrkli nohu. Pro takové případy tam byl hned vedle červeným křížem označený “šiator” zdravotníků v khaki barvě, u kterých bylo možno vyhledat lékařskou pomoc.

Ale zpět k tématu. Nedávno jsem stál čekaje na takové duchovní ošetření v centru města, kolem poledního, v boční lodi kostela Panny Marie Sněžné na Jungmanově náměstí. Malá fronta. Pár lidí přede mnou. Najednou se přihrne... Ne, to ještě nebyl Halík. Do zpovědní fronty hned za mne se zařadil jeden můj známý mladý kněz (P. Semela). Strnul jsem a málem ze mne vylítlo něco jako: “Nazdar, co ty tady kámo děláš?” Nakonec jsem se zeptal slušněji. A on mi vysvětlil, že se přišel vyzpovídat. Já jsem si vždycky myslel/věděl, že zpovědní potřeba se nevyhýbá ani kněžím. Ale jedna věc je teorie a druhá, když člověk opravdu fyzicky vidí kněze čekajícího na svou vlastní zpověď. Uběhla nějaká chvíle a onen kněz frontu vzdal, neboť měl načasováno kdesi jinde cosi neodkladného. Tak jsme se rozloučili a já jsem zůstal stát ve frontě dál. V tom se ve dveřích objevila vysoká postava. S orlím nosem, v černém obleku, v naleštěných černých botách.

Tomáš Halík

redakční archiv

A s notebookem v podpaždí. Ano, nebyl to nikdo jiný než profesor a páter Tomáš Halík. Musím říct zde cosi osobního. Trpím vůči němu jistou náklonností již dobré čtyři desítky let. To se psal rok 1967, kdy jako vysokoškoláček jsem si chodil plnit svou "nedělní povinnost" na půl dvanáctou k pateru Reinsbergovi do Týna. Tam mě upoutávali mladí lidé přistupující ke stolu Páně; zejména pak jeden vyšší, nápadnější. Z něho se po desetiletích vyklubala známá postava pražského katolického "nebe" – Tomáš Halík. Od té doby jsem si ho vždy všiml, když jsem ho tu a tam občas, s průrvami třeba i deset let trvajících, někde potkal. Až došlo k výše popsanému setkání v onom zpovědním předsálí u Panny Marie Sněžné. Postavil se do fronty za mne. Nedalo mi to a vše jsem mu o něm a o sobě stručně pověděl. Tedy nejenom já, ale i on čeká na svatou zpověď. Takže pro ty, kteří dočetli můj článek až sem: Název neznamená, že jsem se u patera Halíka vyzpovídal, ale že se připodobnil a zařadil mezi ostatní kající. Jak tak stojíme a čekáme, pater/profesor Halík začal trochu přešlapovat a říká, že poněkud spěchá na svou přednášku. Místo toho, aby odešel a odložil své ošetření na později, přišel s nabídkou k čekajícím: Že by trochu "zafušoval do řemesla" (zde Halík cituji) oficiálnímu františkánskému zpovědníkovi a že by mu trochu ulevil. A opravdu, hned se odebral s penitentkou, co stála přede mnou, kamsi do hlavní lodi a dal se do zpovídání. Myslím, že pak vyzpovídal ještě jednoho dalšího. Již to vypadalo, že mi také poslouží. Ale mezitím již ve frontě přede mnou nikdo nezbyl. Tak jsem pro něho zašel do hlavní lodi a nechal jsem ho přede mnou vstoupit do františkánské zpovědnice. Když pater Halík byl se svou zpovědí hotov, přišla řada na mne. Posílen svými dvěma zážitky, hned se mi nějak lehčeji žalovalo na sebe. Až tam jednou půjdete, třeba také ve frontě potkáte nějakého kněze.

Marián Fabian

Píšete nám: TAMMÍM תמים

V minulém čísle zpravodaje redakce chtěla zjistit, co to vůbec znamená Tammím, o kterém byly napsány už dva články. Já jsem se toho ujal a toto vysvětlení jsem dostal formou emailu od bohoslovců z pražského semináře.

TAMMÍM je název pro duchovně volnočasové aktivity, které pořádají bohoslovci českých diecézí, ve většině případů za podpory Nadace Arcibiskupského semináře v Praze. V některých případech spolupracujeme sdalšími osobami či organizacemi

„**TAMMÍM** " je hebrejské slovo, které se píše následujícím způsobem: תמים. Do češtiny by se dalo přeložit různě: dokonalý, bezúhonný, totální, naprostý, a to vždy ve smyslu naprosto oddaný Bohu (srov. Wilhelm Gesenius Handwörterbuch – hebräisches und aramäisches, Leipzig 1895, str. 840).

Slovo **TAMMÍM** najdeme mj.

v následujících verších Písma svatého:

- „Budeš se **dokonale** držet Hospodina, svého Boha.“ (Dt 18,13)
- „Vždyť Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce milosti a slávy, žádné dobro neodepře těm, kdo žijí **bezúhonně**.“ (Žl 84,12)
- „Vyhlédnu si v zemi věrné lidi, aby se mnou přebývali. Kdo jde cestou **bezúhonnou**, ten bude v mých službách.“ (Žl 101,6)

Ted' je jistě jasné, proč je pro duchovní obnovu vybrán originální název **TAMMÍM**: život a každé rozhodnutí má být **TAMMÍM** pro Hospodina. Nabídka tamějších aktivit má být rozcestníkem na cestě..

Aktivity, které jsou pořádány pod názvem **TAMMÍM**, jsou zaměřené na mladé muže od 15 do 30 let, kteří hledají své povolání. Každý člověk by se měl zajímat o to, kam ho Bůh volá, co konkrétně od něho žádá. V uspěchanosti dneška není jednoduché najít klid, čas a prostor na rozlišování povolání.

Aktivity **TAMMÍM** jsou zároveň způsobem, jak žít a rozvíjet svou mužskou spiritualitu. O mužské spiritualitě se napsalo mnoho knih. Věříme však, že každý muž v sobě nese svou vlastní, osobitou spiritualitu, kterou denně žije. Obzvlášť v křesťanském bratrském společenství mužů se tato spiritualita může rozvíjet a prohlubovat, a to nejrůznějšími způsoby: společnou prací, vzájemnou modlitbou, při sdílení duchovních a jiných zkušeností ve společenství učedníků, při stolování, meditaci a obzvlášť při společném slavení Eucharistie.

Náklady všech těchto aktivit jsou hrazeny z dobrovolných příspěvků účastníků a z finanční podpory dobrodinců a přátel Nadace Arcibiskupského semináře.

Nyní jen doufám, že jsem poskytl dosti informací, a také více informací najdete na webových stránkách Arcibiskupského semináře.

Se srdečným pozdravem

druhý redaktor Radia Pohádka Jan Štromajer

redakční archiv

Ze života svatých

Bl. Balbina

(31. března)

Balbina, dcera římského setníka Kvirina, byla jako krasavice známá po celém Římě. Ze všech stran přicházeli její ctitelé, kteří se jí obdivovali.

Co se však nestalo. Na krku se jí objevila hnisající rána, která znetvořila celý její obličej. Najednou ti, kteří jí lichotili, zmizeli jako plevy ve větru. Není divu, že dívka byla zarmoucena. Ještě více trpěl její otec Kvirinus, jenž byl na její krásu pyšnější než ona sama. Vyhledával nejlepší lékaře, avšak nikdo nemohl pomoci. Tu ho napadla spásná myšlenka. Bůh křesťanů, o němž slyšel mnoho podivuhodného, ten snad pomůže. Bez meškání spěchal k papeži Alexandrovi, jenž byl právě s jinými věřícími uvězněn a prosil ho o pomoc. Slíbil, že on i celý dům se obrátí ke křesťanství, bude-li dcera uzdravena. Ten prosil na kolenu Boha, aby splnil Kvirinovu prosbu, je-li to ke spáse jeho a jeho dcery. Potom dal přivést Balbínu, dotkl se řetězy jejího krku. Dívka byla okamžitě uzdravena. Nejenom její tělo bylo uzdraveno, ale i duše. Jak setník slíbil, tak učinil. Dal se s celou rodinou pokřtít.

Zpráva o zázračném uzdravení Balbíny se brzy rozšířila po celém městě. Dřívější ctitelé a lichotníci se vraceli. Dívka však již poznala, jak marná je краса těla. Bůh vyvolil Kvirina a jeho dceru k vyššímu poslání. Na zprávu, že se stal křesťanem, byl setník postaven před soud. Jelikož se nechtěl vzdát víry, byl odsouzen a popraven. Když Balbina stála před soudem, zvolala: "Neváhejte, spěchejte, abyste mě zavedli do domova, kde na mě čeká Ježíš i můj otec." Byla s'ata.

-vac-

Charismatická konference: Setkání pro mou duši

„Tak já Vám to tedy řeknu...“

... řekla žena nad odpadkovým košem. Přidala do něho svůj použitý tácek od klobásky a kelímek od piva. Stejně tak jako tři čtyři tisíce ostatních účastníků **Katolické charismatické konference 2009** se posilnila na další přednášku. Čím ale ona byla tolik výjimečná? Tušila jsem hluboké světlo, jaké jsem v rozmluvě nad občerstvením nedokázala pojmenovat. Nemohlo jít než ze dna.

Loňská KCHK pro mne byla výjimečná autentickým přednesem hosta jménem Charles Whitehead. Do sálu s téměř pěti tisíci účastníky vnesl atmosféru daleko svobodnějšího světa, takže například rozprava na téma 'Strachy v našem životě' zněla tak trochu jako pohádka. „*Prostě jsem věřil, že Pán se postará, celou záležitost s důvěrou Jemu svěřil, modlil se a světe div se: mezi obálkami byla jedna s přesnou sumou na záchranu našeho domu.*“ Velmi zjednodušeně podaný příběh, kterých Charles Whitehead nejednou pronesl. Nelhal, jakkoliv zněl báječně. Víra, naděje a láska stále koná zázraky. Dokonce sám přiznal, jak ho Bůh skutkem překvapil! Vždyť přece kdo s k u t e č n ě věří, tomu se dostane vyslyšení modlitby, tak proč se divit. Víra tvá tě zachránila.

„*Smím si přisednout?*“ zeptala se prostě žena na konci druhého stolku. Asi vytušila, že mě něčím zaujala. „*Of course,*“ zajíkla jsem se a zasmála „*Samozřejmě že samozřejmě,*“ a angličtina ustoupila milované češtině.

„*Jak se vám líbí Charles?*“ ptám se. To záhadná paní ani nemusí. Jásám nadšením. Její výmluvný pohled naznačuje drobný nesoulad. „*Já vítám, že nyní rozumím více anglicky,*“ vysvětluji.

„*Angličtinu jsem se učila taky venku,*“ poznamenala. Vzápětí nás připomenutí několika knížek svedlo ke společnému oblíbenému autorovi. Jeho životní motto, motto jezuitů: **OMNIA AD MAJOREM DEI GLORIAM!** „Vše k větší cti a slávě Boží,“ mi předestírá nedocenitelnost lidské duše. Svatý Ignác byl náš společný průvodce. „*Moudrost Boží v jeho podání je pravdivá, protože protrpěná, tedy poctivá,*“ jiskřím, „*Jiskry svatého Ignáce čtu ráda už čtvrtým rokem...*“

Paní Jitka se na mě podívala zkoumavě. „*Pro mě je víra, když vím, že ten dům nezachráním, a přesto věřím. Ne modlit se s cílem cíl si vymodlit,*“ rozevřela svou životní knihu vyznání. Překvapená pokyvují souhlasně hlavou. „*Řekni si částku, modli se a věř a dluh máš čím pokrýt... To by byla akorát tak víra pro úspěšný business. Víra je pravdivá v tom, když hrozí amputace nohy, modlím se, přijdu o nohu... a dál věřím... Bůh je se mnou.*“ Dochází mi, že Jitka mluví až na kost, až se podvědomě bojím konce.

„*Protože nemáme jenom tělo, ale to nejdůležitější je naše duše!*“ Tato záhadná paní je mi tak blízká. Záhadná něčím neuchopitelným. Hned bych se nechala unést z té své problémové hmoty. Ona ale oživila realitu pouhým kouknutím na hodinky. „*Nepromeškáme přece pokračování přednášky Letnice jsou pro život v angličtině,*“ připomenula významně. Zvedáme se. Je mi líto to nedořečené opustit. Stále mi ještě chybí ten kontakt, příslib na pokračování... Sotva jsme se představily, už se mi ztrácí. Něco z toho prosvítajícího tajemství je mi stále skryto...

Jitka dopila zbytek kávy nad odpadkovým košem, před prosklenými dveřmi přednáškové haly. Podívala se na mě ještě zkoumavěji, jako by odhadovala mou reakci. „*Tak já vám to tedy řeknu,*“ pronesla takřka dramaticky. Až mě ten slavnostní tón zazněl varovně.

„*Nemusíte, pokud nechcete, nic neříkejte...*“ brzdím ji napříč svému přání. Tajemství váží celé světy.

„*Víte,*“ dívá se jako by skrze mne, „*mám rakovinu.*“ Zmačkaný kelímek vhodila do zívajícího koše.

„*Ale to...*“ to jsem skutečně nečekala.

„*To je opravdu o víře,*“ pronesla Jitka pragmaticky. „*Když víte, že smrt je ve vás. Že vám docela brzy vypadají všechny vlasy. Že umřete v nesnesitelných bolestech... A věřit, v této chvíli věřit v Boží lásku, ve spásu..!*“

„*Ale to jste skutečným důkazem o existenci duše!*“ překotně se přesvědčuji o pravdivosti každého toho svého slova. Víím, že plkám ve srovnání s tím, co... Sáhlo si na mne něco přesahujícího, hrozivého a zároveň důvěrného. Prostoupila mnou bázeň a obdiv.

Už víím, čím mě ta tajuplná paní zaujala. Ani životními zkušenostmi, ani bohatstvím knížek pravých spisovatelů. Vjejím úsměvu rozkvetla krása duše.

„*Vy se uzdravíte!*“ chápu se její ruky. Loučíme se kvapně. Nervózním, zdali mi v hluku začínajícího programu rozuměla. Zase mě vyvádí z nejistoty. „*Věřím!*“ usmívá se, „*Uvidíme se.*“

makozska

W našem neîstarším písemnictví Staročeská píseň Doroto, panno čistá

Doroto, panno čistá,
tvuoj hod ctí cierkev svatá,
neb jsi dievka výborná,
Bohem zvolená.

Ctností tvých i tvé čistoty
nemuož žádný vypsati,
jimiž jsi ozdobena,
Kristu snúbená. (...)

Někdy ve druhé polovině 14. století se v českých rukopisech objevila píseň s námětem z **Legendy o sv. Dorotě** (ta už existovala v českém písemnictví dokonce ve dvojím provedení) a začínala slovy **Doroto, panno čistá**. Je to skladba na pomezí lyriky a epiky – jednotlivé části příběhu mají sloužit k oslavě této mučednice a vést k rozjímání. Je poměrně dlouhá, má celkem 132 veršů, v dnešní tiskové úpravě rozdělených do 11 slok. Apostrofy světice evokují její krásu, statečnost a ctnost. Zatímco veršované příběhy představovaly většinou mluvní (tedy nezpívanou) epiku, písňový tvar (zpěv) byl ve 14. století spíš typický pro lyriku. Český text je paralelou latinské písně, složené také v Čechách, **Dorothea beata**, jejíž autor dokonce akrostichem uvedl své jméno NICOLAUS. (Akrostich skrývá jméno, slovo nebo větu v počátečních písmenech veršů.) Zdá se, že latinský text byl předlohou pro verzi českou. Obě písně se tvarově shodují a mají stejný nápěv; ten je doložen až z počátku 15. století. Ve stejné době byla píseň také přeložena do polštiny a jmenuje se tam **Doroto, cna dziewko czysta**.

redakční archiv

Svatá Dorota (Dorothea) se narodila v Caesareji, hlavním městě starověké Kappadocie v Malé Asii. Její rodiče, Theodor a Theodora, byli křesťané a v tom také vychovávali svou dceru. Stala se z ní velmi krásná dívka, a tak začala probouzet zájem mužů. Odmítla však krále Fabricia, jenž pronásledoval křesťany, byla proto uvězněna a velmi krutě mučena. Kristus však vyléčil všechny její rány, a přestože několik dní hladověla v žaláři, tváře jí zářily jako růže, když ji přivedli před soudce, takže se podívoval jejím zdraví. Odmítla se klanět modlám a vyznala svou víru v Ježíše Krista. Byla za to odsouzena k smrti. Před popravou s ní hovořil zemský písař Theofil a posměvačně se jí ptal, na jakou cestu se to vydává. Dorota mu odpověděla:

**„Do zahrádky do rozkošné,
v níž ovoce rozličné,
jablka, ruzže i kvietie
budu trhati,**

**kochajíc se s milým svým,
s Jezu Kristem s zmilelým,
po němž vždy tůžím.“**

Theofil žertoval, ať mu tedy pošle ovoce z nebeské zahrady, a Dorota mu to slíbila. Potom byl slyšet hlas z nebe, jímž ji Ježíš pozval k sobě, a když kat pozdvihl meč, v tu chvíli se jí zjevilo velmi krásné dítě a neslo v košíku ovoce, tři jablka a tři růže, ačkoli byl únor. Dorota poslala děťátko za Theofilem. Dítě mu řeklo: **„Tot’ Dorota, sestra má, ovoce ti poslala, jakž ti slíbila.“** Theofil spatřil dítě s krásným ovocem, padl na kolena, uvěřil v Ježíše Krista a prosil dívku za odpuštění.

Nejstarším rukopisem zaznamenávajícím tuto píseň je **Svatovítský rukopis** z konce 14. století, další zápisy jsou ještě ve čtyřech rukopisech z konce 14. nebo začátku 15. století uchovávaných v Praze. Kolem r. 1410 píseň zachytil nám už dobře známý písař **Přibík** v klášteře ve Vyšším Brodě. Přibíkovi musíme obzvlášť poděkovat, protože píseň zapsal do svého foliantu, v naší době zvaného **Vyšebrodský rukopis**, i s notací. Trochu mladší zápis bychom mohli najít v **Roudnickém kodexu** (2. pol. 16. stol.).

Legendy a píseň o sv. Dorotě se staly předlohou pro lidové hry v době barokní; některé byly spojeny s obchůzkou po domech a jsou doloženy i v 19. století. Např. jedna z nich začíná slovy **Byla svatá Dorota**. Všechny ty hry byly projevem lidové zbožnosti a připomínaly hrdinské mučednictví svěťice. K námětu svaté Doroty se také vrátil **Jiří Karásek ze Lvovic**, představitel české dekadence a novoromantismu. Legenda ho inspirovala k napsání prózy **Košíček Dorotein**, kterou autor zařadil do knihy **Zlatý triptych** (1919). *Lidmila Fričová*

K KLUB
KŘESŤANSKÝ
BEROUN

Jít a hledat Eldorádo? Jedině v karnevalové masce!

Prozradím, že letos jsme se trochu báli. Nějak nám přibývá v K-klubu dětí, aktivit, práce, starostí... Asi jako vám. No prostě a bez výmluv: Nestihli jsme včas vyvěsit plakáty, zpravodaj vyšel později, v kostele se maškarní neohlásilo, a tak jsme si už mysleli, že sál “naplníme jen” našimi dětmi! (Ono tedy: dohromady jich oficiálně v K-klubu máme v sedmi rodinách dvacet devět, i když některé již dospělé...) Ale sál by byl na nás pořád moc velký... No a díky Bohu a pozorným rodičům, kteří nezapomněli, své Eldorádo masek jste si v sobotu 6. února našli a zabydlili je v požehnaném počtu asi padesáti či šedesáti masek, nemaskované nepočítaje...

Letos se Klaun pyšnil novým oblečkem, všechny masky představil a očísloval.. (Někdo řekl své jméno sám, někdo i zazpíval a Marfuška chtěla i po Klaunovi ženicha.) Pomáhal mu sám Charlie Chaplin, Ozzák, Semafor ve třech osobách a manželé Shreckovi. Sešlo se zase

nepřeberné množství princezen, hmyzů, kovbojů, pirátů a jiných mafiánů, víl, berušek, kočiček a pohádkových postav. Hlasování o nejkrásnější masku proběhlo tentokrát zodpovědně, tajně a přímo (jako v opravdových volbách), na lístečcích. Nejvyšší počet hlasů získala malá dvouletá jarovská zlatovlasá víla, která se však pro cenu dostavila již bez vlasů. Nešlo to jinak, musela pro ně poslat maminku, neboť jsme si vílu chtěli uchovat v paměti

To není taneční představení, ale přihláška do soutěže av

krásnou. A pak že šaty a vlasy nedělají člověka. Jednu z cen si odvezl i svatý Martin na bílém koni - originální svatojanské ztvárnění tohoto nebešťana, který nám letos navezl "bílých koňů" na dvě zimy dopředu. Klaun pro děti připravil spoustu soutěží s balonky, židlemi a bonbony, pro oddech pouštěl přítomným berušek a jiné havěti epizodky ze života hmyzu, resp. slunéčka sedmítečného. Ozzák a Shreck alias Pat a Mat pouštěli muziku do rytmu. Jedlo se a

Družstvo princezen

foto av

pilo a povídalo a hezky nám spolu bylo. Příští rok přijďte zase. Kdybychom to nestihli zvěstovat, tak, prosím, hledejte své Eldorádo masek☺. Nejlépe v googlovém kalendáři na farním webu, tam toho najdete i víc. Masopustní veselí, Rej masek, Maškarní či Kameval, jak komu libo, bývá pravidelně tak dva týdny před začátkem půstu vždy v sobotu navečer v Eldorádu na Jarově. -iva-

Svědectví: Zamyšlení nejen adventní, ale vlastně i postní

Každý rok na Štědrý den hned ráno spěchám na hřbitov – zapálit svíčky, položit na hrob chvojí a jmelí, pomodlit se a povědět našim, že budou Vánoce. Tak to bylo i letos, vlastně už loni. Cestou mi hlavou letěly myšlenky jedna přes druhou. Abych na nic nezapomněla, aby to do večera bylo všechno hotové... Musím ještě obalit rybu, dodělat salát, ozdobit stromek. A že jsem v adventu nic nestihla, že mám jen dva druhy cukroví, linecké a vanilkové... a jsem nemožná, nemám s tím svým dojížděním do práce vůbec žádný čas... (Ale zato mám přece krásnou vánočku! Pekla jsem ji včera; a to cukroví stačí.) Začátkem prosince jsem měla jít pro mech na betlém, ale krajina zapadala sněhem, a tak z toho nebylo nic a jesličky budou zase jen na piáně bez mechové krajiny... A stromeček bude opět jen umělý, protože pravý zelený mi nikdo nepřiveze a pěšky až z náměstí(!) tu tíhu neponesu. („U-mě-ly stromeček?“ slyším údiv

babičky Tekly, která pocházela z myslivny, uznávala jediné jedličky a první zprávy o umělých stromcích na Západě považovala za novinářské kachny.) Jojo, babičko, už je to tak. Umělý. (Myšlenky odbočí a přepadnou mě výčitky, protože babička Tekla odpočívá na hřbitově až u Klatov a na jejím hrobě tedy dnes svíčku nezapálím...) Předloni jsem dávala poslední ozdoby na stromeček až na Štěpána... A proč musí zrovna dnes pršet? Vánoce na sněhu nebo na blátě, to už je mi posledních deset patnáct let jedno, ale do deště se právě teď dát nemuselo...

Spěchám, už jsem u hřbitova. U brány zběžně pročítám parte. To byl mladý člověk, kolem třicítky... Jméno mi nejdřív nic neříkalo, ale pak mi padla do očí ulice. Cože?!? Vždyť to je u nás, vlastně kousek od nás, asi tři domy! „Ten mladý“ z horní ulice! Potkávala jsem ho, vždycky se usmál a pozdravil, měl výrazné modré oči. To není možné, nespletla jsem si to jméno s někým jiným? Ne, je to on... tedy byl. Přemyslím, co se mu asi stalo. A je mi líto jeho rodičů; budou to mít teď o Vánocích asi hodně těžké. Obě moje babičky se dívaly do hrobu svých dětí, babička Růžena přežila své dva dospělé syny, babička Tekla dvě malé děti a po mnoha letech ještě dceru. I pro ně to bylo velmi těžké, a to byly věřící.

Zapaluji svíčky na hrobě a modlím se. I za něho. Pane, odpusť mu jeho viny, asi tě neznal. A všechny předchozí myšlenky a starosti se mi najednou zdají malicherné a nicotné...

Ten čas tak letí! Od Vánoc už uplynuly zase dva měsíce... Probouzí se jaro, sluníčko svítí do oken, měla bych je umýt; a vůbec – chtělo by to nějaký větší úklid, a taky vymalovat... Vždyť jsem to původně plánovala na jarní prázdniny! Ale Pán Bůh mě měl „zase jednou“ rád – v únoru mrzlo až praštělo, závěje sněhu jaro nikterak nepřipomínaly, a tak mě všechny myšlenky na malování a uklízení od půdy až po sklep rády opustily, odloženy na skutečné jaro (nebo léto). Jarní prázdniny byly vlastně pěkně zimní, a kromě toho začala postní doba. Před Velikonocemi nebudu doma s úklidem nic přehánět. Bude lepší zbytečné a malicherné starosti opustit a věnovat se něčemu důležitějšímu. Třeba úklidu ve vlastní duši... *-lf-*

Postní týden v jarní přírodě Jižních Čech

V pondělí 15. března odjíždí děti z naší mateřské školy na svůj každoroční pobyt ve škole v přírodě. Již několik let takto travíme s dětmi týden v krásné krajině Pošumaví v Česticích u Volyně. Ubytování jsme v budově bývalé vesnické školy, která je

účelně a velmi pěkně zrekonstruována pro potřeby stálé školy v přírodě. Věříme, že statečnost našich nejmenších, z nichž někteří stráví bez rodičů svůj první týden v životě, bude odměněna spoustou nových zážitků v kruhu jejich kamarádů. V malebně zvládněm kraji lesů a pastvin

V každodenním bezprostředním kontaktu s přírodou...

redakční archiv

prožijeme s dětmi i první jarní den. Těšíme se, že jarní sluníčko pomůže zahnat případný smutek z odloučení od rodiny a bude nás provázet jen radost a dobrá nálada.

V každodenním bezprostředním kontaktu s přírodou vždy znovu opravdověji pocítíme Boží přítomnost. A není to jen krása přírody, ale i blízkost poutního místa, co nám pomáhá prožít s dětmi intenzivněji také postní dobu. Jak je zde snadné zakončit vycházku modlitbou u Božích muk, jak přirozené projít kapličky křížové cesty, s úctou se zastavit pod Kalvárií. Při návštěvě poustevny odpovídáme na zvědavé otázky o životě poustevníků, cesta přes vesnický hřbitov zase otvírá stavidla dětských otázek o nemocech, smrti a umírání. Společně prožíváme nedělní bohoslužbu v místním kostelíku – někteří poprvé v životě, jiní jako pravidelní návštěvníci.

Když se nám dospělým podaří v tom týdenním maratónu neztratit s dětmi krok a nenechat se převálcovat únavou, sami na sobě pocítíme, jak obohacující a inspirativní je neotřelý pohled dítěte na svět a do Boží tváře.

Pokud se vám tedy v týdnu po polovině března bude zdát berounská školička nezvykle tichá, vzpomeňte si prosím na její obyvatele, kteří právě objevují krásy jihočeské krajiny, a doprovod'te jejich putování svou modlitbou.

Jana Stielová

Výprava Světýlek a Lvíčat

Máme tu 6. 2. 2010. V 8:45 hod. jsme se sešli na hlavním vlakovém nádraží v Berouně.

Nejdříve to vypadalo, že budeme mít jen jedno Světýlko a zbytek výletníků budou tvořit kluci...:-) Ale pak se dostavil zbytek Světýlek. No zbytek, ono jich nakonec moc nebylo a stejně převažovala Lvíčata, ale to přeci nevadí. Sešlo se nás, i přesto, že bylo pochmurno a mokro a mnohým dětem by se třeba nemuselo na výpravu

Účastníci výpravy foto Pája

chtít, dost. „Ták, seřad'te se do dvojic, ať nejdeme jako stádo“, okřikovali jsme děti. Byli jsme čtyři (já, Pavel Konrád, Dominika Kodrasová a Veronika Rejsková), kteří jsme je měli na starosti...:-). Poté, co se dvojice seskupily, vyrazili jsme. A kam se vůbec jde? To jsem vám nějak zapomněla sdělit. Jdeme do Srbska. Vydali jsme se podél řeky Berounky. Světýlka s Lvíčaty si zahrála na veverka, detektivy, stopovala, běhala závody na cca 50m. Jelikož nám to pěkně klouzalo a moc jsme nestíhali, tak první

Šťastně na nádraží

foto Verča

polovina cesty byla spíše věnována hrám a tu druhou polovinu jsme si pěkně mákli...:-). Chvillemi jsme si mysleli, že to nemáme šanci stihnout, ale ukázalo se, že naše (asi pětiletá) Světýlka a Lvíčata mají opravdu výdrž, až jsme se tomu sami divili! Od Alkazaru jsme je jen popoháněli a oni s chutí běželi až do cíle, neboli na nádraží do Srbska, kde se stihli ještě před tím, než přijel vlak, nasvačit. Tato výprava se mi líbila a doufám, že nejen mně. A těším se na další společnou výpravu...:-)

Zuzka Karbušická (Pastelka)

Hokej

Ve středu 10. 2. jsme se vypravili se Skautem do Brdatek na rybník zahrát si hokej. Na faře jsme se sešli ve čtyři hodiny čtyři. Jan Marek, Honza Franta (Frantík), Petr Čapla (E.T.) a já (Kolík). Mělo nás být samozřejmě víc, ale tři skauti nepřišli. Autem jsme jeli do Brdatek a když jsme dorazili, zjistili jsme, že někdo už sníh z rybníka shrabal! Takže jsme se rovnou přezuli do bruslí a rozdělili se na týmy. Já byl s Honzou Markem a E.T. s Frantíkem. Začal zápas. Hnedle se ukázalo, že Frantík s E.T.ým jsou silnější i přesto, že E.T. neměl brusle.☺ Po zápasu jsme se s E.T.ým prohodili, takže já byl s Frantíkem a E.T. s Honzou Markem. Už ani nevím, jak to dopadlo, protože Frantíka chytl křeč do nohy. To mám dal asi Bůh znamení, že máme končit, abychom stihli mši svatou v Berouně. Zabalili jsme si a vyrazili zpět.

Michal Paulíček (Kolík)

Na Karlík společně s černošickými vlčaty

Této sobotní výpravy se zúčastnilo dohromady deset vlčat (Matouš H., Petr A., Václav B., Dan P., Jindra R., Míša V., Lojza V., Matěj V., Hubert L., Tomáš P.) 3 dospělí (Pavel S. - Mauglí, Jan F. - Frantík, Miloslav P.) a jeden pes (Šarik - vlastníkem Jindra R.). Z dobřichovického nádraží jsme šli do

Karlštejn dobyt foto Frantík

obce Karlík, kde jsme potkali podél cesty moderní kulturní sochy. U kostela jsme popřáli Jindrovi k narozeninám a dali mu hobla. Po hře v kruhu jsme šli po silnici k zřícenině hradu Karlík. Zde jsme čekali na černošická vlčata s jejich vedoucími. Přišlo šest vlčat (Filip, Kristián, Tomáš, Martin, Jíra, Jakub) a tři vedoucí (Juni, Dominik a Pája). Po seznámení jsme se společně naobědvali ze svých zásob a poté vyrazili. Započal

Svačina stylově

foto Frantík

Odpočínutí nutné dej nám vůdče... foto Frantík

nádherný slunečný sobotní výlet. Je super vidět, že existují i další vlčata v jiných městech a krajích. Prošli jsme osadou Studená a kotlinou mezi svahy jsme došli do Mořinky, kde jsme okupovali dětské hřiště. Cílem byl Karlštejn, kam jsme došli - všichni. Bylo to úža ☺.

Pár zajímavostí: všichni jsme měli v botách jezera vody (tál totiž sníh); Frantíkovi se rozbila termoska na pití; Frantík nosí baret; už máme každý skautskou průkazku; Juni z Černošického střediska je brácha Frantíka; hlad je nejlepší kuchař; určitě uděláme další společnou výpravu či akcičku s tímto vlčáckým oddílem. *Frantík*

Píšete nám: Stáří

Ve sdělovacích prostředcích stále častěji slyšíme o prodlužování lidského věku a stárnutí populace. Prognostici a ekonomové varovně zvedají prst, že nebude kde brát na důchody a jako krabičku poslední záchrany vyzývají k uzavírání důchodových přípojištění různého typu. Věková hranice odchodu do důchodu se stále zvyšuje a není tedy divu, že pohled do budoucna leckomu přiděluje vrásky na čele. Také starší lidé jsou vystaveni životním zkouškám, které se nás v současnosti nemile dotýkají. Jejich síly jsou přitom oslabeny nemocemi, ztrátou životní vitality a nezájmem okolí. Často jsou právě oni odkázáni na pomoc druhých. Prošla jsem zkušeností s řadou seniorů a upřímně mohu říci, že tolik odvahy i osobní statečnosti se najde jen málokde. Stáří současně provázejí i různá negativa, která dají zabrat po fyzické i psychické stránce. Ve starých románech čteme o babičkách obklopených houfem vnoučátek. Prototypem byla i babička Boženy Němcové, které však ve skutečnosti bylo teprve něco přes padesát. Byla tedy ve věku, kdy jsou dnešní ženy stále v plném životním nasazení. Dříve byl nižší věkový průměr populace a důchodového věku se dočkali jen jedinci. Také soužití generací nevytvářelo tím pádem tolik třecích ploch. Výrazným faktorem byla i náboženská výchova, úcta ke stáří a jistota hmotného zajištění. Proto se lidé věnovali spíše produktivnímu věku a stáří bylo zmiňováno jen okrajově. Dnešek však vypadá zcela jinak. Nově se objevil směr zvaný ageismus (age = angl. věk), zabývající se výhradně seniory a jejich životem. Kvalifikovaně se této oblasti věnuje také teolog a lékař, premonstrátský terciář a jáhen

Učím se každodenně... kresba S. Karbušická

Jaroslav Max Kašparů. Přednáší pro animátory seniorů, publikuje v tisku a píše knihy. Věnuje se různým pohledům na život starého člověka se všemi jeho klady i zápory, nešetří konkrétními příklady z vlastní praxe. Výstižně podotýká m.j, že kuň je jen jedenkrát hříbětem, ale člověk dvakrát dítětem. Při své současné péči o dvě staré a nemocné babičky to mohou jen potvrdit. V každodenních "rituálech" mi zvolna odcházejí pod rukama a kromě nezvratitelných zdravotních strastí, jež jim neúnavně ztrpčují dny i noci, se trápí pocitem nemohoucnosti a zbytečnosti. Je vždycky velmi těžké přijmout stav, který jsme si nevybrali, smířit se s realitou, když nám není příjemná. Učím se každodenně po jejich boku nekonečné trpělivosti, shovívavosti, slušnosti i odvaze ke všem pracem, jež jsou nezbytné. Svůj čas prosívám sítím, abych dokázala oddělit nutné od důležitého, a přitom co nejméně zanedbala. Modlím se v pomoc, protože někdy je velmi těžké jít dál. Ale i ony mi dávají sílu, protože se statečně perou s překážkami svých potíží, a tím mi jdou příkladem. Zřejmě je to zkušenost každého, kdo se o nějakou tu babičku nebo dědu staral. Staří lidé potřebují pomoc, láskyplnou ochranu, povzbuzení a především společnost. A to vše není jen o penězích. Ani víra, že je Bůh neopustí, se přeci koupit nedá. Bůh nám neslíbil, že se zde nebudeme muset snažit. Ale daroval nám naději, že nám to nebude zapomenuto. *Alena Markgrafová*

Špeký z náboženství aneb Další zvidavé otázky pilných žáčků

Proč se ve Vyznání víry modlíme, že se Syn ZRODIL z Otce přede všemi věky, když se narodil až před dvěma tisíci lety? Jak tedy mluvil syn Ježíš ústy proroků...?

Děti přijaly vysvětlení, že Ježíš byl s Otcem už od začátku před stvořením světa, ale narodil se na svět před 2000 lety. Proč tedy formulace "zrodil" přede VŠEMI věky...? Zde je odpověď P. Josefa:

- Pán Ježíš je Božím Synem (Druhou Boží osobou) od věčnosti. Před 2000 lety se vtělil a narodil se jako člověk. Slovo "zrodil" znamená, že Otec a Syn "jsou jedné podstaty", mají oba (i s Duchem Svatým) tutéž Boží přirozenost, podobně jako u lidí otec a syn mají společnou lidskou přirozenost, jsou oba "lidé".
- Duch Svatý vnukal prorokům některé myšlenky, jež oni pak svými ústy hlásali dál. Protože to však nebyly jejich myšlenky, hlásali slova Boží, nikoli lidská. Duch Svatý "mluvil jejich ústy". A Duch, Otec i syn jednou jsou, mluvil tedy i Ježíš již ústy proroků.

-iva-

PRODÁME:

Rodinný domek I. kategorie se zahradou v Hýskově, 3KK + obytná hala. Cena 3 mil. 300 tis., dohoda možná. Tel. 721 441 581.

NABÍDKA:

- ♦ **Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:**

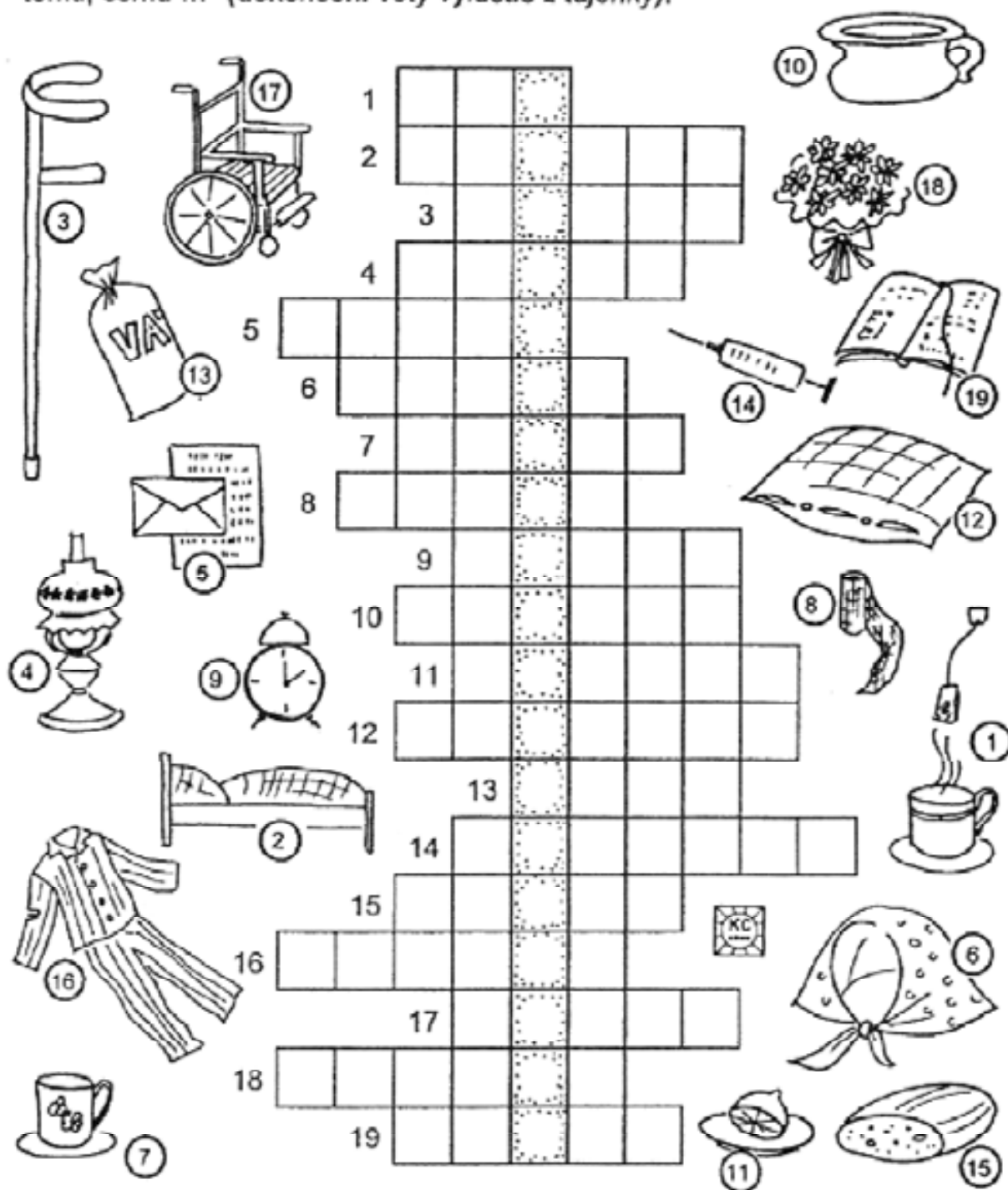
CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský, Missa Brevis Jiřího Pavlici - 2007, **Staročeské roráty 2008, Duchovní hudba východních Slovanů 2008**. Vše po 100 Kč,- ; objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. **D. Průša**

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

NEMOC

Nemoc může člověka zaskočit, zvláště, když je vážná. Bůh ale nikdy nikoho neopouští. Každý vážně nemocný nebo starý člověk může přijmout pomazání nemocných. Je to svátost, která dává posilu, útěchu, pokoj, odvahu, odpuštění hříchů, a někdy i uzdravení těla. Ten, kdo se k nemoci postaví správně, může nakonec říct to, co řekl J. W. Goethe: „Nikdy v životě bych se nenaučil tomu, čemu ...“ (dokončení věty vyluštíš z tajenky).

-red-

POSLEDNÍ SLOVO: BÍLÉ ČECHY, BÍLÝ CHODNÍK, BÍLÝ DVŮR

Píšu trošku s křížkem po funusu - to je nevyhoda měsíčního periodika. Ale zas tak dávná minulost to není: Kalamita, mit, mit, mity, sněhu všude nad kotníky... Děti i někteří dospělí byli nadšení. ("Bílé Čechy, to' sen mnohých" přišlo tuhle mailem a chvíli trvalo, než jsem pochopila, že nejde o nacionalismus, ale o sněh...) Kdo má kolem domu chodník, byl nadšený méně. Ale je to v cajku, naši úžasní vládní úředníci stihli vyřešit problémy běžného majitele nemovitosti včas. Když konečně do Čech přišla pořádná zima, můžeme si vklidu

"Bílé Čechy, to není sen" foto z Šerlichu v Orlických horách s výhledem do Polska A. Vaš ků uživat snížku a žádné hrablo, koště ani lopata nás při tom nemusí obtěžovat. Už nebudeme vstávat ráno v pět, abychom odhráblí to bílé nadělení, než půjdeme do práce a než to děti cestou do školy ukloužou. Místní úřady to zvládnou. A když ne, jde to na jejich trika. A když si před vlastním prahem zlomím nohu? Budu se soudit o bolestné... Kdo má kus chodníku a zdravý rozum, stejně mete, mete, pohrabuje. Kdo má velký dvůr, pohrabuje víc. Kdo "má" kostel na náměstí, pohrabovat nestačí, na to aby si půjčil pluh. Ale pozor, ne tak v Loděnici, naše paní kostelnice nejenže mete 20 m² "svého" chodníku, ale i 100 m² schodů a cesty ke kostelu, pokud ji nestihneme předběhnout, a ještě cvičně pomáhá umetat 200 m² kolem zastávky "u kina"!☺. V Berouně by se taková paní kostelnice taky hodila. Když se z luxusního farního parkoviště na farním dvoře stalo kluziště, děti z toho měly zase jenom švandu... Dospělí už méně, často museli zaparkovat na placeném náměstí... Ještěže pan farář vzal lopatu a odházal to, aby se nám parkovalo lépe. Navrhuji zimní variantu akce "Kupte si svůj metr dvora". Změnit ji na "Odházejte si své dva, tři metry..." by se hodilo. Jako název i jako praktický úkol. Nebo abychom alespoň dali do sbírky místo desetikoruny celou dvacku. Jako příspěvek panu faráři nalopatu.☺

-iva-

FARNÍ KNIHOVNA

**Otevřena každou
neděli v SUDÉM týdnu
10.30 - 11.15 hodin
Fara - přízemí vlevo**

MODLITBA MĚSÍCE:

V průběhu celé postní doby svými modlitbami budeme doprovázet naše katechumeny a o Velikonocích pak budeme mít možnost společně s obnovou našich křestních slibů prožívat jejich přijímání iniciačních svátostí (křest, biřmování a eucharistie). Je to pro celé naše společenství obdarování, povzbuzení a znamení Božího požehnání, že i letos složí pět našich katechumenů své křesťanské vyznání víry a bude přijato do společenství Církve. Ať v našem společenství najdou své duchovní i lidské zázemí a život naší farnosti obohatí!

-jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA BŘEZEN:

••• *Za naše katechumeny* •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: Dne 12. března oslaví své **80. narozeniny** paní **Anděla Soukupová** z Hýskova.

Blahopřejeme a vyprošujemehojnost Božího požehnání!

V březnu též oslaví **80. výročí** narození **Ing. Miroslav Hrdlička** z Tetína. Přejeme a vyprošujemeradost uprostřed rodiny a plnost Hospodinova požehnání.

K šedesátinám popřejeme také paní **Lídě Strnadové** z Hýskova. Ať i nad ní Hospodin stále rozjasňuje svou tvář a naplní ji a její blízké pokojem.

Neuvěřitelných patnáct let nám všem, kdo jsme ho znali, chybí pan **Jaroslav Goldmann** z Vráže, “berounský” malíř, ministrant, skaut a především dobrý člověk mnoha dalších milých tváří. Věříme, že ho Hospodin povolal do svého království, aby mohl kolem sebe rozdávat ještě více radosti a pokoje! *Modlitbu věnují přátelé*

*Velmi se omlouváme, pokud jste marně hledali v těchto rubrikách jméno někoho, koho máte rádi. Uveřejňujeme ty zprávy, o kterých nám řeknete vy. Pokud tedy víte o nějaké události v životě farnosti, prosíme, dejte nám vědět! **KONTAKTY NAJDETE V TIRÁŽI VIZ. NÍŽE!***

POHŘBY: V únoru 2010 jsme v naší farnosti do rukou Božího milosrdenství svěřili paní **Vlastu Kouckou** z Králova Dvora.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky “Dotazy a příspěvky” v kostele či do schránky “BKZ” ve vestibulu fary.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti:

www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**